

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

- Overblik
- Biologi
- Levested
- Historisk udbredelse
- Status 2020
- Krav
- Trusler
- Pleje

Overblik

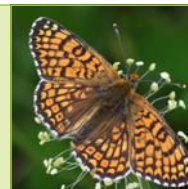
- Klarlæg artens yngleområder og udvid disse ved pletvis afskrabning af vegetationen på mindre områder (2-4 m²). Den nøgne jord vil hurtigt blive koloniseret af nye planter af lancetbladet vejbred, hvor nogle vil være egnede som æglægningsplanter.
- Praktiser slåning ud fra et rotationsprincip eller indfør ekstensiv græsning for at skabe variation i vegetation og vegetationshøjde, græsningstrykket må ikke overstige 0,1 storkreatur pr. hektar.
- Genskab tidligere levesteder med ovennævnte plejetiltag, så levesteder sammenbindes og risikoen for fragmentering mindskes.
- Lad ca. 1/3 af den døde vegetation stå på levestedet henover vinteren til gavn for larverne i deres overvintringsspind.
- Foretag rydning af træer og buske, hvis levestedet trues af tilgroning.

Biologi

Okkergul pletvinge varierer en del i størrelse, hvor hannerne ofte er en del mindre end hunnerne. Vingefanget spænder fra 30 til 46 mm. Foruden størrelse er grundfarven på oversiden forskellig for de to køn. Hannens grundfarve er orangebrun, mens hunnens er lysere og nærmest strågul. Begge har mørkebrune tenderende til sorte gittertegninger. De kan i flugten og ved første øjekast forveksles med søsterarten brun pletvinge (*Melitaea athalia*) eller brunlig perlemorsommerfugl (*Boloria selene*), som de af og til deler levested med. Ved nærmere eftersyn skiller okkergul pletvinge sig dog ud ved at have nogle karakteristiske runde sorte pletter på bagvingerne i anden gitterække fra vingekanten. Fem pletter på hver bagvinge er oftest forekommende, men mindre ses også. Uanset antal er pletterne gennemgående, så de kan ses tydeligt i det orange bånd på undersiden af sommerfuglens vinger. Har sommerfuglen sat sig i hvilestilling med vingerne sammenklappede, er den let genkendelig, da undersiden er karakteristisk ved

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

sit mønster og farvekombination. Farverne, der danner undersidens fine ornamentik, er primært hvid, okkergul, orange og sort.

Flyvetiden for arten strækker sig fra midt i maj til begyndelsen af juli, hvor månedsskiftet mellem maj og juni normalt vil være den optimale tid at se arten. Flyvetiden kan dog forskydes afhængig af, om det er et varmt eller koldt forår.

Artens primære værtsplante er lancetbladet vejrbred (*Plantago lanceolata*), men strandvejbred (*Plantago maritima*) er også set benyttet.

Æggene lægges i hobe på 50-100 stykker og afsættes på undersiden af et af værtsplantens blade. Hunnen er meget omhyggelig med udvælgelsen af værtsplanterne, hvilket kan tilskrives, at hun ofte lægger alle sine æg »i samme kurv«.

Når hunner lægger mindre æghobe, skyldes det oftest, at de bliver forstyrret under æglægningen.

Ved æglægningen udvælges værtsplanter, der er relativt små, unge og med små blade. Værtsplanten står gerne i læ ofte i en lille beskyttende fordybning og er omgivet af bar jord. Dette bidrager til det varme mikroklima, der er en forudsætning for succesfuld larveudvikling. Denne type værtsplanter er der som oftest få af på lokaliteten, så det er ikke usædvanligt at finde æghobe fra flere hunner på den samme værtsplante.

Efter et par uger kommer larverne ud af æggene og begynder at æde små huller i bladene. De lever i et bofællesskab, hvor alle er med til at konstruere et spind henover værtsplanten, hvis funktion er at beskytte larverne mod fjender og samtidigt virke isolerende, så temperaturen

Parring af okkergul pletvinge med hannen til venstre. De sorte pletter i bagvingens yderste orange bånd er et sikkert kendetegn. Parret sidder på en afblomstret kobjælde.

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

hæves i boet. Grupper af larver regulerer deres temperatur omkring 33-34 grader med bemærkelsesværdig præcision og er omhyggelige med at undgå at overophede. Hvis dette maksimum overstiges, fortrækker larverne til skygge eller strækker kroppen for at blotlægge de lyse sølvskinnende forbindelser mellem hvert kropssegment, som menes at reflektere snarere end at absorbere solens stråler.

Når værtsplanten eller -planterne er ædt, udvides spindet i retning mod nye friske rosetter af vejbred. Dette står på gennem hele sommeren, hvor larverne gennemgår fire til fem hudskifter og vokser til en længde på en halv til en hel centimeter. På dette tidspunkt er de brunlige, tilnærmelsesvis sorte med gråsort hoved. Deres hår og torne er lysere end den mørke grundfarve og sidder så tæt, så det

på afstand kan se ud som om, larven har grålige længdelinjer.

I det tidlige efterår spinder larvekolonien et ekstra solidt spind tæt ved jordoverfladen med indrettede små kamre, som de overvintrer i. Overvintringsspindet (hibernaculummet) er rundt og på størrelse med en tennisbold. Det er vandtæt og kan tåle oversvømmelse i længere tid, uden at larverne skades.

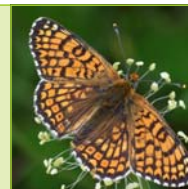
På de første varme forårsdage i marts eller april når temperaturen overstiger 13 grader på larvernes opholdssted, kan larverne ved fælles solbadning, hvor de klumper tæt sammen, hæve temperaturen i klumpen med yderligere 20 grader. Dette hjælper på fordøjelsen, og larverne siges kun at æde i solskin, mens al aktivitet ophører, når solen dækkes af skyer. Efterhånden som foråret får fat og lufttemperaturen øges, forlader larverne de-

Levested for okkergul pletvinge på Stold Skydeterræn. Tørt overdrev med lav blomsterrig vegetation. Arten fløj her i tusindvis i maj 2014.

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

res vinterhi og opsøger straks nye friske vejbredplanter, som overspindes og fortæres. I de sidste hudstadier bevæger larverne sig længere væk fra spindet i deres søgen efter føde, og benytter nu kun spindet til overnatning. Man kan ofte finde dem i små spredte grupper flere meter fra spindet i gang med at æde en vejbred eller siddende og sole sig. Forstyrres de, lader de sig falde til jorden, hvor de øjeblikkeligt ruller sig sammen og ligger ubevægelige. Der går dog sjældent lang tid, før de kravler op i vegetationen og atter indfinder sig på vejbredden.

Efter det sidste hudskifte og ti måneder i kollektiv forlader larven både søskende og spind. Den er nu helt sort dog med små hvide prikker, der kan minde om sukkerkrystaller, der er drysset ned mellem de sorte hår og torne. Hovedet er rødbrunt, og larven er som fuldvoksen ca. 25-30 mm. Puppen er koksgrå med gule pletter på rygside og ophænges lavt i vegetationen. Den klækker efter 2-3 uger.

Okkergul pletvinge er ikke tidligt på vingerne, men benytter ofte de første morgentimers solskin på at blive gennemvarm, inden den letter fra overnatningsstedet. Derpå er det en livlig sommerfugl resten af dagen, hvor den kan ses flyvende lavt i terrænet søgende efter egnede nektarplanter eller for hannernes vedkommende også efter parringsvillige hunner. Den favoriserer gule blomster som høgeurt (*Hieracium* spp.), vårbrandbæger (*Senecio vernalis*) og mælkebøtter (*Taraxacum* spp.), men lægeoksetunge (*Anchusa officinalis*), slangehoved (*Echium vulgare*) og blåhat (*Knautia arvensis*) bliver også flittigt besøgt. Blomsterhovederne bliver ikke kun brugt som nektarkilder, men benyttes også som rasteplasser, når sommerfuglen hviler sig eller sætter sig til ro for natten. I overskyet eller køligt vejr kan man derfor nemt finde sommerfuglen ved at tjekke blomsterho-

vederne. Er der mange individer på lokaliteten, er det ikke usædvanligt at observere en parring, da denne finder sted frit i vegetationen, og hunnen tilmed ofte flyver afsted med hannen fasthæftet, hvis den forstyrres, for efterfølgende at sætte sig nogle meter derfra. Er hunnen nektarhungrende, og det er varmt i vejret, kan den ovenikøbet flyve fra blomst til blomst med hannen på slæb for at få stillet sulten.

Okkergul pletvinge har kun én årlig generation på vore breddegrader. Trods artens relativt langstrakte flyvetid lever det enkelte individ i gennemsnit sjældent mere end godt en uges tid. Sommerfuglen ses tit i antal på dens levesteder, og er forholdene ideelle, kan man gå rundt i terrænet og observere i hundredvis af individer til tider sågar i endnu større antal.

Der kan være stor forskel på antallet af individer fra år til år som følge af de vejr-mæssige forhold. Larverne er især udsat, hvis højsommeren er for tør, og værtsplanterne udtørres. Desuden parasiteres larverne af snyltehvepsene (*Cortesia melitaeorum*) og (*Hyposoter horticola*) i Sverige, men omfanget af angreb i Danmark har ikke været underlagt tilbundsgående undersøgelser. Derimod har omfattende studier i populationsdynamik på Åland strækkende sig over et par årtier vist, at arten for at overleve på sigt er afhængig af en metapopulationsdynamik, hvor der blandt delpopulationerne kan indfinde sig en balance mellem lokal uddøen og efterfølgende genindvandring fra nærtlevende populationer.

Okkergul pletvinge er ikke nær så sted-bunden som sine søskende i pletvingefamilien. Undersøgelser har vist, at den er forholdsvis mobil, og at 20% af en population flyver over 1 km fra udklækningsstedet, hvilket er vigtigt for at ovenstående dynamik kan etableres og opretholdes.

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

Levested

Okkergul pletvinge er primært tilknyttet overdrev, heder, strandenge og overvoksede klitter, hvor jorden er let og/eller sandet. Stederne er karakteriseret ved at være åbne, tørre og soleksponerede, så der skabes et varmt mikroklima. Sydvendte arealer i et kuperet landskab eller menneskeskabte volde og jernbaneskråninger kan også bruges som levested. Fælles for områderne er, at de er blomsterrige og ugødede, samt at de omtalte værtsplanter forekommer. Her tænkes især på lancetbladet vejbred.

Levestederne er ofte forstyrret af erosion eller færdsel i form af hjulspor, stier eller optrådte huller i vegetationen. Dette er ofte med til at skabe den sparsomme vegetation og områderne med bar jord omkring værtsplanterne.

Artens levesteder er desuden kendetegnet af en mosaikagtig vegetation, hvis højde varierer, og hvor enkeltstående buske eller træer stikker op i terrænet og skaber læ for vinden eller lidt skygge til de indhegnede græsningsdyr, der af og til forekommer på lokaliteterne.

Historisk udbredelse

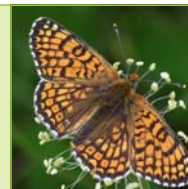
Okkergul pletvinge har i det forrige århundrede været vidt udbredt og fundet i store dele af Danmark. Dog har den i mindre grad optrådt i Vest- og Sønderjylland samt det sydfynske øhav. I den sidste halvdel af 1900-tallet er den forsvundet fra mange af de indenlandske lokaliteter især på øerne. På Bornholm er den ikke observeret siden 1968. På trods af tilbagegangen har den ikke ændret status, og den er fortsat Danmarks mest udbredte pletvinge. Sammenlignes distri-

I sensommeren kan man finde larvespindene af okkergul pletvinge. Her lever larverne selskabeligt til næste forår, hvor de voksne larver spredes i terrænet.

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

butionskort fra 1990'erne og kort over de seneste to årtier tyder det på, at sommerfuglen har haft en mindre fremgang. Denne tilsyneladende fremgang skal tages med forbehold, da forklaringen måske kan ligge i et stigende antal indberetninger og/eller et øget antal observatører.

Status 2020

I dag findes okkergul pletvinge stadig mange steder i Jylland. Den er repræsenteret i både Nord-, Midt- og Sønderjylland, hvor den både optræder på indlandslokaliteter og i kystområder. Sønderjylland er det af de jyske områder, hvor den forekommer på færrest lokaliteter. På Fyn og især Sjælland er den forsvundet fra en hel del af de indlandslokaliteter, hvor den tidligere har været vidt udbredt. I dag er der på Sjælland stort set ingen tilbage. Solide populationer findes stadig langs de nord- og nordvest-sjællandske kystområder samt på syd- og nordkysten af Fyn. På Samsø er den også talstærk. Endelig er den genfundet på Lollands sydkyst i begyndelsen af 00'erne, hvor den ellers havde været fraværende, måske overset, i flere årtier.

Arten er i Rødliste 2019 vurderet som LC (ikke truet).

Krav

For at okkergul pletvinge kan trives, og en langsigtet overlevelse kan sikres, er det vigtigt, at der kan skabes sammenhæng mellem flere mindre populationer, og herved opstå en metapopulation. Til dette kræves der et landskab indeholdende mange potentielle yngleområder, hvor de enkelte delpopulationer, der er knyttet til hvert område, har gode forhold, og hvor udveksling mellem delpopulationerne kan finde sted. Sidstnævnte er vigtigt for at genpuljerne kan blandes, så risikoen for indavl minimeres, men også for at en genkolonisering af området kan mu-

liggøres, hvis en delpopulation uddør. Finske undersøgelser fra Ålandsøerne, hvor okkergul pletvinge har gode livsbetingelser, har vist, at middelfstanden mellem delpopulationerne er 240 m. Sammenlignes dette med den gennemsnitlige afstand på 590 m, som migranterne tilbagelægger, virker udvekslinger sandsynlige. Ikke desto mindre skal det medtænkes, at ca. 80% af individerne i en delpopulation ikke bevæger sig uden for yngleområdet. Selve yngleområderne behøver ikke at dække et stort areal. De fleste ligger mellem 0,1 til 1,0 hektar, men kan være helt ned til 300 m². Derimod er antallet af individer i de enkelte delpopulationer afhængigt af densiteten af henholdsvis værtsplanter og nektarplanter. Belgiske og hollandske undersøgelser nævner, at der minimum skal være 7-10 værtsplanter pr. m², for at en gennemsnitslarvekoloni på 43 individer har nok at spise, da de ikke er særligt mobile i de første 5-6 stadier og kun bevæger sig få meter fra klækkestedet. Optællinger af værtsplanter omkring 25 larvespind på to gode lokaliteter gav et resultat på 24-29 værtsplanter pr. m² pr. larvekoloni. Antallet af nektarplanter, som de voksne sommerfugle kunne nyde gavn af, lå på 1-10 pr. m².

Hvad enten det er overdrev, strandenge, hede- eller græsarealer, der udgør levestedet, er en varieret vegetationshøjde vigtig, for at larverne trives. Undersøgelser på egnede steder med mange larvekolonier viste en stuktur-mæssig diversitet rundt om larvespindene med vekslende kort og høj vegetation. I forårsmånederne var 70-85 % af vegetationen lavere end 15 cm, og 20 % lavere end 5 cm. Som kontrast til dette blev overvintringsspindene hen på sensommeren og i det tidlige efterår observeret i relativ høj vegetation, som typisk bestod af dødt græs i størrelsesordenen 15-25 cm. Heri blev larve-

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

spindene ophængt minimum 5-8 cm over jorden.

Andre krav til yngleområderne (i faglitteraturen ofte omtalt som habitatpletter), og som er med til at optimere forholdene, er jordens surhedsgrad og kvælstofindhold, der ikke må være for

høj. En relativ kalkholdig jord med lavt kvælstofindhold anses som værende en ideel jordbund. Desuden er en vis forstyrrelse eller slid fra eksempelvis mennesker eller græssende dyr nødvendig for at skabe den meget sparsomme vegetation og blotlæggelse af jorden omkring værtsplanterne i yngleområderne.

Endelig kan man nævne levestedernes åbenhed. Her skal deres randzoner helst ikke være afskærmet for meget af buske og træbevoksning. Cirka en tredjedel anses for at være optimalt, så der skabes lækroge, og spredningspotentialet og fou-

rageringsmulighederne bibeholdes for de voksne sommerfugle. Åbenheden er samtidig med til, at sommerfuglene kan søge nektar på tilstødende arealer.

Trusler

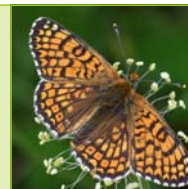
Okkergul pletvinge er især truet af tilgroning, næringstilførsel, forsurening, opdyrkning og tilplantning af levestederne. Dertil kan lægges sommerhusudstyknings. Dette må anses for at være de væsentligste årsager til, at arten er forsvundet fra mange af dens tidligere forekomster. Her er det gået særligt hårdt ud over de sjællandske indlandslokaliteter, der i dag næsten er ikke-eksisterende. Det er samtidigt også med til, at sommerfuglen er trængt på mange af de nuværende levesteder. Ved opdyrkning eller tilplantning af et yngleområde forsvinder okkergul pletvinge i sagens natur,

En gruppe larver i sidste stadie. De sidder endnu selskabeligt, men spredes umiddelbart efter. Larven kendes let på den sorte farve med hvide prikker og brunt hoved.

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

men disse indgreb er også med til, at det lokale udbredelsesområde bliver for fragmenteret, og derfor mindsker muligheden for henholdsvis udveksling mellem delpopulationerne eller genkolonialisering af et tidligere levested, som er så afgørende for, at metapopulationsdynamikken fungerer.

Gødskning og sprøjtning af levestederne forårsager, at okkergul pletvinge forsvinder omgående, og selv hvis det foretages på arealer op til levestederne, medfører det, at randzonen bliver påvirket negativt, og levestedet derfor formindsket, hvilket i værste tilfælde kan forårsage, at eventuel metapopulation kollapser.

Tilgroning er en trussel både på indlandslokaliteterne og de kystnære forekomster. Bliver vegetationen for høj bliver mikroklimaet for koldt for de varmekærlige larvekolonier.

Man skulle tro, at de seneste årtiers varmere klima ville gavne de varmekrævende larver af okkergul pletvinge, men undersøgelser peger på, at det paradoksalt nok kan være en trussel for arten, da mikroklimaet bliver koldere under larvernes opvækstperiode i det tidlige forår. Årsagen til dette er, at vækstsæsonen begynder tidligere kombineret med en øget kvælstoftilførsel fra luften, som får vegetationshøjden til at stige.

Tilgroning af buske og træopvækst er en trussel, da nektargivende planter og værtsplanter skygges væk. Det samme gælder, hvis disse planter udkonkurreres af rynket rose (*Rosa rugosa*), som er tilfældet på mange overdrev, heder, klit-arealer og strandenge.

Samtidigt kan et for hårdt græsningstryk være en trussel for arten i og med, at nektarplanter og værtsplanter ædes væk. I 2014 blev Lepidopterologisk Forening inviteret til at besøge det militære skydeterræn Stold i Nordvestsjælland, der ligger ud til Sejrøbugten. Her

var der en varieret vegetationshøjde, et rigt blomsterflor, og området vrimlede med okkergul pletvinge. Lige syd for ligger Eskebjerg Vesterlyng, der er Sjællands største græsoverdrev kun adskilt fra Stold skydeterræn af et hegn. Stedet anvendes til fællesgræsning for løsgående heste og kreaturer, der holder vegetationen helt nede. Trods en ihærdig eftersøgning samme dag, blev der ikke observeret en eneste okkergul pletvinge.

Varme og tørre somre medfører, at værtsplanterne på mange lokaliteter visner, hvilket øger larvedødeligheden væsentligt. Det samme er tilfældet, hvis larvekolonier angribes af parasitter. Snylteangreb er udbredt blandt pletvinger og kan nogle år udrydde selv de største sunde delpopulationer. Her er der eksempler på, at en stor delpopulation bestående af 69 optalte larvespind i efteråret blev til ca. 650 flyvende individer det følgende forår. Dette tal lyder stort, men ikke desto mindre var den lokale bestand udryddet blot to år efter. Dette er ikke usædvanligt, og på sin vis normalt indenfor metapopulationsdynamikken.

Det kritiske opstår, når levestederne bliver mindre og afstanden mellem dem større som følge af en intensiveret udnyttelsesgrad af landskabet, da muligheden for en genkolonisering fra andre delpopulationer derved formindskes eller bortfalder.

Mangel på blomstrende nektarplanter i flyvetiden nedsætter hunnernes ægproduktion og forøger emigrationen, mens immigrationen falder. Dette medfører et mindre antal individer på levestedet og større risiko for, at delpopulationen uddør.

Endelig kan man pege på faktorer som anlæggelse af veje, udstykning af jord til sommerhuskvarterer, inddragelse af arealer til jordbrug samt plantning af skov, der alle er med til, at levesteder forsvinder eller opsplittes.

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

Pleje

I forbindelse med naturpleje til gavn for okkergul pletvinge skal den primære indsats stille mod at sikre de eksisterende populationer. Derudover bør plejen stræbe efter at skabe eller genskabe potentielle levesteder i nærheden af de eksisterende populationer med henblik på at etablere metapopulationer eller udvide eksisterende metapopulationer.

I plejen eller etableringen af egnede levesteder bør der i højere grad være fokus på larvernes krav til biotopen frem for den voksne sommerfugls, da undersøgelser har vist, at dette har størst betydning for, at metapopulationen overlever på lang sigt. Dette er især gældende for pletvinger, hvis larver optræder i kolonier.

To af de væsentligste faktorer er at skabe variation i vegetationshøjde på mikrokplan og skabe et varmt mikroklima i

de enkelte yngleområder. Dette kan ske ved ekstensiv græsning eller ved årlig skiftende slåning, hvor det afslåede materiale fjernes.

Inden græsning iværksættes bør yngleområderne lokaliseres på det pågældende areal, og larvespind afmærkes både i sensommeren og i foråret. Dette for ikke at risikere at plejen får negative konsekvenser, ved at man får placeret dyrene på de steder, hvor koncentrationen af larvespind er størst. I det hele taget bør der etableres aflastningsfolde, så dyrene kan fjernes med kort varsel ved truende overgræsning. Her kan der så tilskudsfordres om nødvendigt.

På næringsfattige levesteder bør græsningstrykket som udgangspunkt ikke overstige 0,1 storkreatur pr. hektar.

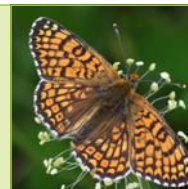
Heste eller ponyer er at foretrække, da de i højere grad end køer og især får und-

En hun af okkergul pletvinge hviler på den bare jord. Hyppige forstyrrelser der skaber bar jord er vigtige for artens trivsel.

Okkergul pletvinge

Melitaea cinxia

lader at græsse blomsterstande og blomsterknopper. De slider samtidigt mere på vegetationen med deres hove og danner derved de vigtige nedslidte eller bare pletter rundt i vegetationen, hvor mikroklimaet er varmt, og nye værtsplanter kan spire frem til gavn for de æglæggende hunner og efterfølgende larvekuld. Dette giver samtidigt den vekslende vegetationshøjde, som arten fordrer.

Uanset valget af dyr til græsning, bør der ikke være for mange dyr pr. arealenhed, dels for at undgå for intensiv græsning med ensartet lav vegetationshøjde til følge og dels for at undgå, at for mange larvespind trampes ned af dyrene.

Maskinel eller manuel høslæt på levestederne kan anbefales som en mere kontrolleret plejeform. Her bør man enten anvende et rotationsprincip, hvor man ikke slår mere end en fjerdedel af levestedet pr. år, eller hvis et større areal udpeges, praktiserer en såkaldt »sjusket« slåning, så arealet fremstår mosaikagtigt med tuer af dødt græs eller anden vegetation spredt rundt på lokaliteten. Områder, hvor densiteten af larvekolonier er høj, bør man selvfølgelig undlade at slå den pågældende sæson. En årlig efterårsslåning anbefales på mager jord såsom overdrev og strandenge. På mere næringsrige levesteder kan der planlægges med en til to årlige slåninger af dele af området, hvor et eventuelt sommerhøslæt i juli måned efter flyvesæsonen kan være hensigtsmæssigt til at trække næring ud af jorden. Her anbefales det, at slåhøjden ikke sættes lavere end 12-15 cm for at skåne larverne. Det afskårne plantemateriale bør efterfølgende fjernes.

Afskrab og fjernelse af øvre jordlag kan være en metode til at mindske næringsindholdet i eutrofe områder. Her bør om-

råder af levestedet, hvor densiteten af larvekolonier er høj, ikke indgå.

Skrab i mindre områder, gerne nær kendte yngleområder, kan udvide disse og vil være et særdeles relevant tiltag. Dette kan samtidigt udvide områder med delvist nøgen jord.

Efterfølgende udsåning af lancetbladet vejbred kan implementeres i plejen, hvis det vurderes, at tætheden af værtsplanter er for lav.

Rydning af buske og småtræer bør finde sted, hvis lokaliteten er ved at blive for lukket og skyggefuld. Dog kan det være gavnligt med spredte enkeltstående buske samt et levende hegn, der afskærmer for vinden, så temperaturen holdes høj på levestedet.

Undersøgelser, der har gjort brug af Ellenbergs pH-indikator, peger på, at kvaliteten af levestedet er høj, hvis indikatorværdien overstiger 4,6. Er værdien under 3,8, hvilket klassificeres som værende en lav levestedskvalitet, kan dette udbedres ved afskrab eller kalkning af jorden. Tag dog hensyn til andre særlige naturværdier, som ofte forekommer på sur jordbund.

Genskabelse af tidligere levesteder eller forsøg på at skabe nye egnede levesteder bør udføres i områder, der enten er naboarealer til eksisterende populationer eller ligger inden for en afstand, der ikke overstiger 1 km. Derved bliver spredning af satellitpopulationer fra stampopulationen mulig, hvilket gør den enkelte population mere robust, og de nye områder kan optimalt set fungere som trædesten i forsøget på et genskabe eller udbygge eksisterende metapopulationer.

Indhent gerne råd og yderligere oplysninger fra specialister i dagsommerfugle omkring pleje af levesteder for arten.

Se desuden de generelle afsnit. □